

ת"פ 79996/01/19 - מדינת ישראל - רשות הטבע והגנים נגד עופר אוגש

בית משפט השלום בקריית גת

19 נובמבר 2020

ת"פ 79996-01-19 מדינת ישראל נ' אוגש
בפני כב' השופטת ענת חולתא
מדינת ישראל - רשות הטבע והגנים
נגד
עופר אוגש

המאשימה

הנאשם

הכרעת דין

1. החלטתי לזכות את הנאשם זיכוי מלא מהעביר של השחתת צמחים וזיכוי מחמת הספק מהעבירה של סטייה משביל מסומן.

רקע:

2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום, על פי בקשה להישפט.

על פי כתב האישום, ביום 15.2.18 סמוך לשעה 16:00 נהג הנאשם ברכב מ.ר. 25-216-39 באזור נחל צין, אשר נמצא בתחום הגן הלאומי עין עבדת, מחוץ לשבילים מסומנים המיועדים לנסיעת רכבים. בעת שסטה הנאשם מהדרך המסומנת, רמס עם גלגלי הרכב צומח מסוג: עדד מאובק [4 צמחים], אשליל, מלוח קיפח, יפרוק [2 צמחים] וזוגן השיח [2 צמחים].

בגין כך הועמד לדין בעבירות של **חניית רכב בגן לאומי**, לפי סעיף 12 לחוק עזר לגנים לאומיים ושמורות טבע, תשכ"ז-1967 [להלן: החוק] **והשחתת צמחים**, לפי סעיף 16 לחוק.

מהלך המשפט:

3. ביום 4.3.19 ביקש הנאשם דחייה לצורך השלמת ההידברות עם המאשימה.

4. ביום 1.4.19 התקיים דיון במסגרתו הודיע הנאשם, כי הוא חבר בלשכת עורכי הדין, אך אינו עורך דין פעיל והודיע כי ייצג את עצמו בהליך.

הנאשם כפר בכתב האישום וכן העלה טענה מקדמית לפגם בכתב האישום ועתר למחוק את כתב האישום.

נטען, כי נחל צין הוא באורך 120 ק"מ ושטחו 4,800 דונם ומאחר והמאשימה לא ציינה בכתב האישום נ.צ. מדויק בו בוצעה העבירה, הרי שיש בכך כדי להביא למחיקת כתב האישום.

לאחר שמיעת הערות בית המשפט הסכים הנאשם לדחיית הדיון לצורך צילום חומר הראיות.

5. בדיון מיום 13.5.19 הנאשם חזר על הטענה המקדמית וכן ציין שגם בדוח שקיבל לא צוין נ.צ. לאחר שב"כ המאשימה השיב לטענה הנאשם, אישר שאכן קיים ציון של הנ.צ. בחומר החקירה ונמסר כדלקמן:

הנאשם כפר בכתב האישום, לטענתו נ.צ. המופיע בחומר החקירה מסומן על השביל ולא בסטייה מהשביל. נטען גם שפקח המאשימה נסע בעצמו אחרי הנאשם באותו שביל.

הנאשם אישר, שאכן היה במקום בכלי הרכב המצויין.

הנאשם הכחיש שדרס צמחים והכחיש סטייה מהשביל המסומן.

נטען, כי עולה מהראיות שהצמחים נדרסו ע"י צמיג רחב התואם את רכבו של הפקח ולא תואם את כלי הרכב שבו הוא בעצמו נהג.

בנסיבות אלה נקבע התיק להוכחות בפני ליום 26.9.19 ובית המשפט הורה על זימון העדים. כן נקבע כי הנאשם יעביר מסמכים מטעמו על מנת שיבדקו ע"י ב"כ המאשימה והצדדים יודיעו אם הדיון יתייתר.

6. בדיון מיום 26.9.19 התברר, כי שני עדים לא התייצבו לדיון. המאשימה מסרה, כי העד סרגיי ויקליץ צילם תמונה אחת וכתב דו"ח ויכול להיות שניתן לוותר על עדותו. כמו כן, נמסר, כי העד יותם אוד הוא עד חשוב, שהיה עובד הרשות ומתגורר כיום בגרמניה ואף נעשה ניסיון לאתרו במסגרת תיק אחר.

ב"כ המאשימה הודיע, כי לאור העובדה ששני עדים לא התייצבו וכדי לא להשחית מזמנו של בית המשפט, הוא ביקש מעד אחר - ע"ת 5, גובה האמרה בתיק, להגיע למתן עדות אף שהנאשם וויתר על עדותו וזאת לאחר שעדכן את הנאשם.

אמנם, הנאשם ויתר על העדת גובה האמרה, אך ב"כ המאשימה ציין כי בכל זאת הוא מבקש להעיד את העד לאחר שהנאשם הציג בפניו סרטון לאחרונה. ב"כ המאשימה הודיע כי העד ראה את הסרטון והוא מבקש לקבל את תגובתו לכך.

הנאשם הדגיש, כי העד יותם אוד הוא עד מרכזי, שנסע בשביל בו נסע גם הנאשם ולכן הוא עומד על עדותו. הנאשם הבהיר, כי אם העד או המאשימה מוכנים לאשר את הטענה שהעד נסע על אותו השביל ניתן יהיה לוותר על העדות. הנאשם מסר, להצעת ב"כ המאשימה, שניתן יהיה לבצע השלמה זו בכתב. ב"כ המאשימה הסביר כי המחלוקת איננה בשאלה האם הפקח נסע אחרי הנאשם בקטע מסוים אלא מיקום האירוע והוצע שינסה לאתר את העד ויבוא בדברים עם הנאשם לגבי האופן שתנוסח השאלה לעד בכתב. גם הנאשם שמר על זכותו שלא לוותר על התייצבות העד או להסכים להגשת הדוח בהתאם לתשובה שתגיע. בית המשפט הבהיר לצדדים שלא יקצה לדיון בתיק זה יותר ממועד הוכחות אחד.

7.

בנוסף, נשמעה במועד זה עדותו של ע"ת 4 - סלאמה חממדה.

תמצית עדות העד היא שביום האירוע לאחר סיום עבודתו באתר "עין עבדת" הבחין בשיירה של כ-10 כלי רכב על השביל האדום ושניים מהם מחוץ לדרך המסומנת. הוא עצר בצד הדרך, התקשר לפקח יותם אוד וגם ביקש מע"ת 2 סרגי ויקליץ לצלם ולשלוח לפקחים. הובהר שהדבר היה בדרך העולה מהאתר לכיוון מדרשת בן גוריון ממנה ניתן להבחין בהתרחשות בתוך הנחל.

בהסכמת הנאשם הוגשו:

ת/1 - מזכר מיום 28.2.18, שנערך ע"י סרגי ויקליץ

ת/2 - תמונה שצולמה ע"י סרגי ויקליץ בתאריך 15.2.18

העד העריך על סמך היכרותו את השטח שראה את המכוניות ממרחק כ-600 מטר אך בהמשך לא שלל את האפשרות שהמרחק מגיע גם עד כדי קילומטר. לדבריו, רוחב השביל הוא 2-3 מטר. לדברי העד ראה את המכוניות שמחוץ לשביל לאחר שהתרחקו מהשביל במעלה הגבעה למרחק אותו העריך כ-6-7 מטר. לדבריו, הפקח ויקליץ צילם את התמונה ת/2 בעת כשהיה לידו ולאחר מכן שלח אותה לפקח יותם. העד אישר שגם הפקח יניר בן אריה הגיע למקום מאוחר יותר. העד עמד על כך שראה בבירור וללא ספק שני כלי רכב בנפרד מהשיירה ומחוץ לדרך. העד אישר לגבי המפה שהגיש הנאשם (נ/1) שנקודת הציון המצוינת ומסומנת על המפה בריבוע אדום נמצאת על גבי השביל המסומן ולא מחוצה לו. בנוסף, כשהוצג לעד הצילום ת/2 העד אישר שלפני המכונית הראשונה רואים סימני צמיגים המלמדים שהיו כלי רכב שנסעו לפניה.

הנאשם מסר (למעשה, העיד) לשאלת בית המשפט ששני כלי הרכב שרואים בתמונה, נוסעים במעקף של השביל שלא הנאשם יצא אותו אלא הוא היה קיים שם קודם וגם הפקח נסע בו לפניו וסימני הצמיגים נראים בבירור בצילום.

בהחלטה דיונית על יסוד הסכמת הצדדים הוחלט, כי הצדדים ינסחו שאלות שיוצגו לע"ת 3, יותם אוד, השווה בחו"ל ויקבלו את תשובתו בכתב. בהתאם לכך, הנאשם יחליט האם הוא מוותר על התייצבות העד בבית המשפט ומסכים להגשת הדו"ח שכתב העד, עם או בלי התשובות הנוספות, חלף חקירתו הנגדית של העד.

בית המשפט הבהיר לנאשם, כי זכותו הדיונית היא לעמוד על כך שהדו"ח לא יוגש ללא התייצבות העד בבית המשפט.

כמו כן הוריתי על סיום שמיעת הראיות בתיק במועד הנדחה ונקבע כי עתירת הנאשם לחייב את המאשימה להוצאות בגין אי התייצבות העדים למועד זה תיבחן בסוף ההליך.

7. בתום מועד ההוכחות הגיש הנאשם הודעה כי הוא חוזר בו מהסכמתו לוותר על חקירת ע"ת 2. על כן הוריתי למאשימה לזמנו לדיון הבא.

8. בדיון מיום 18.11.19 נשמעו עדותם של ע"ת 5 - מר **עמרם צברי**; ע"ת 2 - **סרגיי ויקליץ**; וע"ת 1 - **יניר בן אריה**.

תמצית עדותו של החוקר צברי:

העד חקר את הנאשם באזהרה (ת/4) כמו כן העד שוחח עם הנאשם באפריל 2018 בנוגע לזימון לחקירה (ת.5, ת.5א) העד מסר, שמצא ב"אתר השטח הישראלי" תיעוד לגבי הטיול שאותו הוביל הנאשם ביום האירוע. מתיעוד זה העד למד, כי בתחילת המסלול הנאשם נתקע בבוץ ולכן כמדריך היה עליו להימנע מכניסה למסלול או לפחות להתקשר לרשויות לגבי המסלול. הנאשם נתקע בבוץ בגלל הגשם שירד בלילה. לדעת החוקר התנהגות הנאשם כמדריך המוביל טיול היא חסרת אחריות וגם לפי הוראות הבטיחות במפת סימון שבילים מוביל כי צריך לתאם עם הרשות. לעניין זה יוער כבר כעת, כי לא יוחסה לנאשם עבירה ספציפית בנושא זה והוא גם לא נחקר בגינה.

העד העיד, כי המסמכים מהאתר הוצגו לנאשם בחקירה ואפשר לראות בתמונות את הנקודה שבה החליט הנאשם לסטות מהשביל (ת/6). העד הפנה לתמונות 30 ו-33 שמראות את הבוץ בכניסה לשביל שם נראה חילוץ המכונית שנתקעה. מפנה גם לתמונה 118 שם נראית היציאה מן השביל של השיירה והמכונית השנייה בשיירה האדומה היא זו שסטתה מהשביל בתמונה שסומנה ב-X. הובהר כי גם תמונה 118 היא על השביל המסומן. העד מסיק שאם מכונית נתקעה בתמונה 30 וזו המכונית הראשונה בשיירה סביר ששאר השיירה לא כנסה לאותה שלולית אלא עקפה אותה.

לדברי החוקר הוא הסיק שלא היה קושי לעבור את השלולית שנמצאת על השביל וכפי שרואים בתמונה שסומנה ב-X ולכן לא הייתה הצדקה לעקוף את השביל.

העד התייחס לסרטון שפרסם הנאשם באינטרנט ובו נראה פקח של הרשות עוקף שלולית ופרסם שמדובר באותו אירוע. העד מסר כי המקום המתועד בסרטון הוא לא המקום לגבי הנאשם נחקר.

לעניין זה יוער, כי לא ברור מתי העד צפה באותו סרטון שפרסם הנאשם. אם צפה בו כבר בשלב החקירה לא ברור מדוע לא קיים בעניין זה תיעוד בתיק החקירה וחומר חקירה בעניין זה לא הועבר לנאשם עם הגשת כתב האישום (ואף לא נבחן על ידי התובע המלומד בעת ניסוח כתב האישום). אם הצפייה נעשתה לאחר הגשת כתב האישום הרי שמדובר בהשלמת חקירה שלא ברור האם בוצעה באופן תקין והאם ראוי היה לזמן את ע"ת 5 (שמקור לא נתבקשה העדות כלל) לצורך כך. אמנם הנאשם הצהיר כי הוא מוסמך כעורך דין ולא התנגד למהלך זה של המאשימה, אך בית המשפט מוצא לנכון בכל זאת להעיר על ההתנהלות.

במסגרת החקירה הנגדית נתבקש העד לסמן את הנ"צ הנטען על גבי המפה שצורפה לתע"צ (ת/3) וסימן בעט. לשאלת הנאשם שעל פי אמצעי מדידה דיגיטלי נקודת הציון המיוחסת לנאשם נמצאת במרכז השביל המסומן ולא מחוצה לו, השיב העד "כל התרגילים והמשחקים" לא רלוונטיים והוא **הסתמך על הצילום** ולא על נקודת הציון.

העד עמד על כך שרוחב השביל ברור ומתוחם בצמחיה מצד אחד ובסוללה מצד שני כפי שאפשר לראות בצילומים.

העד אישר, שאכן בסרטון שפרסם הנאשם רואים את עובד הרשות יותם אוד (ע"ת 3) נוסע ברכב הרשות שלא על השביל המסומן אך עמד על כך שזו לא הנקודה לגביה הנאשם נחקר ולגביה הועמד לדין.

לדבריו, בבדיקה שערך המרחק בין שני המקומות הוא 480 מטר בקו אווירי והוגש בהקשר זה המסמך 8/ במסגרת החקירה החוזרת.

העד אישר שב-6/ת (תמונות מתוך האתר של הנאשם) לא רואים את הנאשם מחוץ לשביל המסומן.

העד אישר שבסמכות הרשות לחסום שבילים מסוכנים או שבילים לא עבירים אף שלדבריו אין חובה כזאת. לדברי העד במקרה זה לא נחסם השביל כי "כנראה זה לא היה עניין בטיחותי" ולדבריו גם בסרטון שצילמו הפקחים רואים שאפשר היה לעבור במקום.

עם זאת, העד אישר את טענת הנאשם שניסה לחצות את השלולית ושקע בה ברכבו ונדרש חילוץ עם רצועת גרירה.

במסגרת החקירה החוזרת, הוגשו מסמכים נוספים המתייחסים לתגובות שנכתבו בפייסבוק בעקבות פרסום הסרטון (והתנגדות הנאשם בעניין זה נדחתה).

תמצית עדות העד ויקליץ:

העד צילם את התמונה 2/ ושלה אותה לפקח יניר. כאן המקום לציין, כי אף שהנאשם חזר בו מהסכמתו המקורית להגיש את המסמך ללא צורך בזימון העד לעדות ובית המשפט נענה לבקשה. כאשר התייצב העד בעדות בבית המשפט לא נשאל דבר ואין מנוס מהמסקנה כי מדובר בעד שהוזמן לבית המשפט לשווא.

תמצית עדותו של העד יניר בן אריה:

העד ערך את דוח הפעולה 10/ לאחר שנקרא לטפל באירוע של סטייה משביל בנוגע לשיירה של כ-10 כלי רכב. על פי הדו"ח, העד הגיע למקום ברכבו הפרטי וצילם במכשיר הטלפון שלו את כלי הרכב עולים על הגבעות שלצד השביל המסומן וירד לצומת שמובילה לחניון הלילה על מנת לפגוש את השיירה בסוף השביל, ביקש סיוע מהפקח יותם אוד מחשש שהאירוע יתפתח לאירוע אלים. העד הלך ברגל לכיוון השיירה וכשהגיע רובם כבר חזרו לשביל המסומן. בשיחה עם הנאשם, הנאשם עמד על כך שלא עברו עבירה. במקביל טנדר נוסף ניסה לעקוף את השיירה מחוץ לשביל תוך דריסה של צמחייה מקומית. הוא והנאשם צעקו לו לעצור. במהלך האירוע הנאשם לקח אחריות על הובלת הקבוצה ובהתייעצות עם החוקר הוחלט לאסוף את פרטי כל הנהגים ולשחרר את החשודים פרט לנאשם.

הנאשם סירב למסור את תגובתו (11/ת) ואז הגיע למקום הפקח יותם אוד שגם הוא לא נסע בשביל המסומן אלא בקוליס שהשיירה עשתה, בשלב זה הנאשם "התחיל לצרוח ולקפוץ" וצילם את האירוע וניגש ליותם והודה

לו. העד ויותם בדקו את הפגיעה בשטח ותיעדו את הצמחים שנפגעו. כמו כן, ניסו לטשטש את הקוליסים הרבים שנעשו בשטח והתקשו בכך בגלל הגשם ולכן חסמו באבנים את המקומות שבהם הייתה ירידה מהשביל. הנאשם טען שהירידה מהשביל נעשתה בגלל שלולית שלא אפשרה מעבר על השביל ולכן הוא ויותם נסעו וצילמו כדי להראות שאפשר לעבור את השלולית בלי בעיה בנסיעה איטית.

בנוסף הוגש ת/12 שבו סימן העד בריבוע צהוב את מקום ביצוע העבירה. ות/13 שהוא הצילומים שהעד צילם ובו מתועדים כלי הרכב כשהם מחוץ לשביל ואף אנשים שעומדים לידם, העד מסר שהריבוע הצהוב מסמן את הנקודה בתמונה מספר 1 שבה נראים כלי רכב מחוץ לשביל המסומן.

העד הסביר, שתמונה 4 מתעדת את הטנדר הנוסף שעקף את השיירה תוך שהוא סוטה מהשביל המסומן ודורס את הצמחייה.

הוגש גם ת/14 שבו סרטון שערך העד ושבּו רואים כלי רכב בעת שחוזרים לשביל המסומן לאחר שסטו ממנו והעד עצמו נראה כשהוא הולך לכיוון השיירה ומתועדת השיחה עם הנאשם.

קיים גם סרטון נוסף שבו נראה הפקח יותם אוד כשהוא עובר את השלולית בתוך השביל המסומן ומדובר בשלולית שנטען שאי אפשר לעבור אותה וכך הוצדקה סטייה מהשביל.

העד הסביר שאכן יותם נסע מחוץ לשביל אבל לא באותה נקודה המיוחסת לנאשם אלא בנקודה אחרת.

העד ציין כי הנקודה שבה בוצעה העבירה בפניו מסומנת על המפה נ/1 כ- 001 העד הבהיר כי הכוונה למקום שבו נמצאות הספרות ולא למקום שבו מצויר הריבוע האדום (יוער, כי הריבוע האדום מסומן על השביל והספרות מסומנות מחוץ לשביל) וכן סימן במשולש קטן בעיפרון בהמשך השביל את המקום שבו לדבריו יותם סטה מהשביל המסומן.

כמו כן העד סימן בכוכבית על גבי נ/1 את המקום שבו הוא עצמו היה בסמוך לשביל וראה את הנאשם ואת השיירה.

העד לא יכול היה לאמת ולא לשלול את טענת הנאשם שבנקודה שבה נצפה בוצע חילוף של כלי רכב. בהקשר זה הוגשו תמונות נ/2 שם נראה החילוף.

העד עמד על כך שהוא עצמו ראה את כלי הרכב סוטים מהשביל ולא מדובר בנקודה הנמצאת במרכז השביל המסומן. העד עמד על כך שהנ"צ שהוא הוציא נעשה על סמך מכשיר הטלפון שלו ואפשרית סטייה ברמת הדיוק של GPS כאשר נראה מהתמונות שהמעקף נעשה בסמוך לשביל. העד מסר שלא ניתן להתבלבל לגבי מיקום השביל המסומן שכן השביל מסומן עם אבנים ורואים בבירור את הסטייה מהשביל.

העד שלל את האפשרות שתואי השביל בשטח זה יכול להשתנות.

העד לא שלל את האפשרות שפרטיו של הטנדר שסטה מהשביל לא הועברו לגורמי האכיפה וכן לא שלל את

הטענה שאיננו קשור לקבוצה.

העד הסביר שהשביל לא נחסם למעבר כי הדרך הייתה תקינה ולא ידע להסביר מדוע יותם לא נסע על השביל אלא סטה ממנו.

הוגשו גם תמונות ת/15 הדומות לתמונות נ/2 במסגרת החקירה החוזרת (ויוער כי נחיצותן אינה ברורה).

בתום העדות, הצדדים מסרו שאלות שסיכמו על נוסחם שיועברו לעד תביעה 3 שישלחו לו לחו"ל והמשך הדיון נדחה לסיום פרשת ההוכחות וסיכומי המאשימה בעל פה ליום 9.3.20.

9. הדיון שנקבע לחודש מרץ נדחה בשל מצב החירום.

ביום 11.6.2020 הגישו הצדדים מסמכים בנוגע לעד התביעה 3, יותם אוד:

ת/16 - עדות פתוחה של העד (ששוהה דרך קבע בחו"ל) ולפיה קיבל ביום האירוע טלפון מהעד חמאמדה ולפיו שיירה של כ-10 ג'יפים "מתפרעים" על השביל וכן נשלחה ע"י הפקח יניר בן אריה תמונה מהאזור בו בוצעה העבירה. יניר אמר לו שהוא בדרך לקבוצה ברגל ולכן החל בנסיעה מהירה יחסית לכיוון כדי לסייע ליניר. כשהגיע למקום ראה שלולית גדולה שלצידה קוליס שנוצר ע"י הג'יפים ומאחוריה ראה את יניר עומד עם חבורת גברים שאחד מהם עושה תנועה חדה בידו הוא חשש שמדובר בתקיפה של הפקח ולכן החליט לנסוע דרך הקוליס שיצרו הנהגים כיוון שחשש מנהיגה מהירה בשלולית. באותו יום נסע בשלולית הזו כמה פעמים באיטיות ולא הייתה בעיית מעבר. לאחר שנכנס לקוליס הנאשם קפץ לעברו בצעקות וצילם אותו ולדבריו חיקה את התנהגותו של הפקח יניר ואז הנאשם הודה לו ואמר שעשה לו "שירות טוב".

הוגשו גם ת/17 - אסופת תמונות שצילם העד.

הנאשם הבהיר שלא הבין מראש שהכוונה להגיש את התמונות ואינו מתנגד לכך אך יתייחס לתמונות במסגרת עדותו.

בעניין זה יוער שאכן, בדיון הקודם התייחסו הצדדים וכן החלטת בית המשפט התייחסה לדו"ח של העד בלבד ולא לתמונות שצילם. עם זאת, מאחר שהנאשם לא התנגד להגשת התמונות ולאור טענותיו לגבי התמונות שהתקבלו, החלטתי שלא לפסול אותן כראיה.

כמו כן הוגשו תשובות העד לשאלות שנוסחו ע"י הצדדים ת/18 שבהם העד אישר שעקף שלולית שעל השביל האדום סמוך לחניון הלילה ולזיכרוננו ברגע האירוע עקף את השלולית המדוברת לגביה הוגש נגד הנאשם כתב אישום והדבר נעשה על "הקוליסים" שבו נסעו הנאשם וקבוצתו ובעקבות זאת הוזמן לבירור.

הוגשה גם מפה ת/19 שעליה סימן העד היכן לדבריו עקף את השלולית על פי דבריו וכן מסומנת הנקודה על פי

הנ"צ המיוחסת לנאשם.

בכך הסתיימה פרשת התביעה.

10. בפתח עדותו עתר הנאשם מהמאשימה לשקול את ביטול כתב האישום לאור הדברים שנחשפו בבית המשפט והתובע השיב "שאין לו מנדט לכך".

תמצית עדות הנאשם:

הנאשם סיפר על עצמו ועל ניסיונו כאיש צבא וכן כמנהל ובעלים של חברת הדרכות טיולי שטח הגדולה בישראל. הנאשם העיד על עצמו כי הוא מחנך לשמירת טבע, דרך ארץ ונהיגה בשטח.

ביום האירוע הדריך קבוצת עיתונאיות בסיור שנועד "לחוות" רכב שטח מסוג "סובארו". לקראת סוף המסלול שקעו בשלולית בסמוך לכביש, וחילצו את עצמם באופן עצמאי עם ציוד שהביאו איתם מראש. לאחר החילוץ, עקפו את השלולית בצמוד אליה על שביל שהיה במקום. בכל זמן החילוץ, הבחינו באדם שעומד על הגבעה ומצלם אותם ולא ידעו מי זה.

בסוף המעקף "קפץ עליהם" הפקח יניר בן דוד שהגיע ברכבו הפרטי. זה היה קרוב מאד לכביש. הפקח צעק עליהם שהם "משוגעים", הוציא את הנשים מהמכוניות ובייש אותו בפני הלקוחות שלו.

לאחר דין ודברים הפקח הסכים לשחרר את הנשים והוא עצמו נשאר עם הפקח שכתב דו"ח. תוך כדי כתיבת הדו"ח הגיע למקום טנדר של הרשות, שכלל לא ניסה להיכנס לשלולית, אלא עקף את השלולית, כמו שהוא עשה ונסע לכיוונם.

בשלב זה דאג לצלם את טנדר הרשות וכן "צעק וקפץ" תוך שהוא מחקה את התנהגותו של הפקח יניר. לחץ את ידו של הפקח שהגיע ואמר לו "תודה", שאל אותו למה הוא עקף את השביל ויותר לא ענה והם נפרדו כידידים. בכך תם האירוע ולא קיבל בעקבותיו דו"ח.

לאחר האירוע פרסם דו"ח של הטיול באתר שלו, מבלי לאזכר את נושא המפגש עם הפקח.

לאחר תקופה, בעודו מלווה טיול לפרו, התקשר אליו החוקר צברי ותיאם איתו מועד לחקירה. לדבריו, כלל לא ידע על מה מדובר ויש לו הרבה קשרי עבודה עם הרשות. לתמיכה בעניין זה הוגש נ/3 שהוא כתבה אוהדת על החברה שפורסמה בעיתון הרשות.

כשהגיע לחקירה התברר שמדובר באירוע זה, הוא מסר את גרסתו, הסביר למה עקף את השלולית, סיפר על השקיעה בבז' וכן על התנהגות הפקח בשטח על אחריות הרשות לחסום את השביל כדי למנוע שקיעה ובסוף החקירה נרשם לו דו"ח והוא ביקש להישפט.

לאחר הגשת כתב האישום כשבדק את הנ"צ המופיע בחומר החקירה התברר לו במדובר בנקודת ציון הממוקמת במרכז השביל ולא מחוץ לשביל, ודי בכך להביא לזיכוי.

הנאשם קבל על כך שהפקח שראה את הקבוצה שוקעת בבוץ, צילם אותו במקום לעזור.

הנאשם מסר, כי שבילי השטח הם "שבילים שזזים" ולא מסומנים באופן ברור ולכן הנהיגה בשטח נעשית לפי הקולייסים כפי שנעשה גם במקרה זה. לדבריו, הוא שקע בנקודה שבה קיים מעקף בשביל, הוא עצמו היה "להוט לעבור את השלולית" ולכן שקע בעוד שאנשים שהוביל מצאו את המעקף ממש לפני השלולית ומשם נסעו. המעקף צמוד לשלולית וגם המאשימה לא חולקת על כך.

הנאשם ביקר את התנהלות החוקר צברי הן בחקירה והן בעדותו בבית המשפט וכפר ב"מומחיותו" ובמהימנותו. הנאשם הלן על כך, שלגבי הפקח יותם שסטה מהשביל בדיוק כמוהו לא נעשה דבר. הנאשם העיד על כך, ששקע בתחילת השלולית שאורכה כ - 50 מטר שאז בוצע המעקף ובסופו חזרו לשביל ושם פגשו את יניר.

הנאשם התייחס למסמכים שהוגשו בעניינו של העד יותם אוד המאשר שנסע על המעקף כמוהו, כן העיד על כך שהתמונות שהוגשו והוצגו לו גם בחקירה מלמדות על כך שצמיג רחב דרס את השיח ולא כלי הרכב שבו נסעו שהם מסוג "סובארו" והצמיגים שלהם צרים.

בחקירה הנגדית הנאשם אישר שהיה רצף של שלוליות אך לדבריו המעקף הוא אחד ולאחר ששקע בבוץ המשתתפות הראו לו את המעקף שעלו עליו לפני השלולית הראשונה ונסעו עליו עד סוף השלולית השנייה. הנאשם אישר שבאמצע היה קטע יבש יותר ובוצי שניתן היה לרדת מהמעקף ולחזור אליו ואז לעלות שוב על המעקף, אבל השביל העוקף שבו נסעו הוא שביל אחד וגם יותם אוד נסע את המעקף כולו.

הנאשם מאשר שהשיחה עם הפקח יניר היתה בסוף השלולית השניה. הפקח הגיע אל המקום כשהיו בקטע המעקף שבין השלולית הראשונה לשניה. הפקח הגיע והתחיל לצעוק בעודם נוסעים והם השלימו את המעקף וחזרו לשביל והוא בא לקראתם.

לדבריו הגעת הפקח יותם שנסע גם הוא על אותו מעקף היא שאפשרה לו כנאשם לטעון את טענותיו ולא להצטייר באופן בזוי וכמשמיד טבע.

הנאשם הסביר שביצע סיור הכנה שבוע לפני המועד והתקומם על השאלה שנשאל בחקירה מדוע לא נסע שוב במקום יום קודם לכן, הסביר כי מדובר בעסק והמסלול מתבצע בשטח מפוקח ע"י הרשות שהיא זו שצריכה לסמן את הדרך כמו שצריך ולחסום דרך שאיננה עבירה.

הוצגה לנאשם התמונה בת/2 שבה נראים כלי רכב יורדים למעקף מבסיס הנחל ולא כפי שנטען. הנאשם הפנה

לסימני הקוליסים הנראים בצילום לפני כלי הרכב המוביל שבו נהג, וזאת כתמיכה לטענתו שמדובר במעקף שכלי רכב כבר נסעו בו. הנאשם העיד שהוא היה הרכב המוביל ונסע אך ורק על סימני צמיגים קיימים בשביל קיים וכך גם המטיילות שנסעו אחריו וכך גם הפקח יותם.

הנאשם עמד על כך שמה שמכונה ע"י המאשימה שתי שלוליות נפרדות הן בעצם שלולית אחת במרחק של כ-50 מטר אחת מהשנייה והנאשם הצביע בתמונה 2/ על הקצה השמאלי שלה כמקום של השלולית שבו נראית מכונית אדומה עולה על המעקף.

הוצגה לנאשם תמונה 1 בת/13 ונטען שקיימת מכונית נוספת לפני המכוניות המופיעות בת/2 הנאשם לא השיב ישירות לשאלה אלא הסביר שהתמונות בת/13 צולמו על ידי העד שלא ידע להסביר איפה נערכו הצילומים, באיזה מרחק ולא ברור שאכן צולמו בנחל צין וחזר על עדותו שהוא הוביל את השיירה ונסע על שביל קיים. גם לטענה החוזרת שבתמונות בת/13 רואים שלאחר השלולית חוזרים לשביל המסומן ולא מדובר במעקף אחד העד חזר על כך שהדבר לא הוכח, שמיקום השביל המסומן לא הוכח, שהנ"צ המסומן הוא על השביל ולכן הוא לא סטה מהשביל.

העד חזר על כך שהשביל שבתוך הערוץ הוא שביל "זז" ולא מסומן באבנים כפי שהעיד הפקח יניר וכפי שנראה גם בת/13 זאת בשונה משבילים שהם על השלוחות שאינם זזים ואז הם מסומנים עם אבנים.

לטענת ב"כ המאשימה שגם בתצלום האוויר בת/12 לא רואים את המעקף, הנאשם עמד על כך שכן רואים את המעקף ומראה גם שהשביל עצמו סוטה מתוואי הנחל בצד ימין של התמונה וחזר על טענתו בדבר הדינמיות של השבילים בהתאם למצב בשטח.

כאשר הופנה הנאשם ל-8/ שהוא צילום אוויר וסומנה עליו הנקודה בה בוצעה העבירה, הנאשם לא אישר שמדובר באותה נקודה, הדגיש שב-8/ אין נ"צ ועמד על כך שהתוואי הנראה בת/8 שונה מהתוואי הנראה בת/12 באופן המוכיח את טענתו שהשביל הוא "חי". הנאשם לא אישר את טענת התובע שהתמונות בת-13 מקבילות לערוץ שנראה במפה, בת/12 ועמד על כך שמדובר בתוואי שנתון גם לשיטפונות ולכן משתנה.

לטענת הפקח שהצליח לעבור את השלולית בעצמו הפנה הנאשם לסוג הטנדר של הפקח ולמרות זאת בחר לנסוע על המעקף.

בתום מועד הדיונים ולבקשת המאשימה נקבע כי סיכומי המאשימה יוגשו בכתב. בהסכמת הנאשם נקבע כי המשך הדיון כולו יערך בכתובים.

11. להשלמת התמונה יצוין, כי מצפייה בשני הסרטונים שבדיסק ת/14א' בסרטון האחד נשמע הפקח יניר,

כשהוא צועד לכיוון שיירת כלי הרכב. השיירה נעצרת וניר מציג את עצמו כפקח רשות הטבע והגנים ואומר לנאשם, היושב במוכנית הראשונה בשיירה: "**אתם ירדתם פה משביל מסומן, יצרתם נזק בשטח של גן לאומי**".

הנאשם השיב לו **שהיה שביל, אך יש חסימה ולכן נסעו ושקעו**.

הפקח משיב לו: "**יש שביל מסומן אחד מאוד ברור והשביל לא חסום**".

ואז הנאשם מתעקש שנסעו על שביל מסומן.

בסרטון השני - נראה הפקח יותם אוד כשהוא נוסע בתוך טנדר ירוק של הרשות הטבע והגנים ועובר בתוך שלולית שנטען לגביה כי היא בלתי עבירה כנימוק של הנאשם למעקף שבוצע. יצוין כי הפקח ינר נשמע בסרטון בהתייחס לתאריך 12.2.18 ובעדותו הסביר כי מדובר היה ב- 15.2.18.

טענות הצדדים בסיכומים

12. **ב"כ המאשימה** עתר להרשיע את הנאשם במיוחס לו.

נטען כי הנאשם עקף 2 שלוליות שונות שהיו בנתיב המסומן. לאחר שעקף את השלולית הראשונה (המזרחית), חזר לשביל המסומן ולאחר מכן עקף שלולית שניה (מערבית יותר, ליד חניון הלילה). מכיוון שבמקום של השלולית השנייה גם פקח של המאשימה עקף את השלולית מחוץ לשביל המסומן, על הדרך בה נסעו משתתפי הסיור, הוחלט שלא להגיש נגד הנאשם כתב האישום.

בגין המעקף בשלולית הראשונה ניתן לנאשם דו"ח, בהיותו המוביל והאחראי על הקבוצה.

השלולית המזרחית (הראשונה) היא זו שצולמה ע"י ע"ת 2 והוגשו ת/1 ו - ת/2.

הנאשם מעררב בין שתי התרחשויות של ירידה מהשביל המסומן. ההתרחשות הראשונה היא זו שהתרחשה במקום המפגש בין הנאשם לבין הפקח ינר בן אריה ועליה העידו גם העדים האחרים ושבגינה ניתן לו קנס וההתרחשות השניה היא ליד השלולית המערבית, המקום בו עקף יותם אוד את השלולית מחוץ לשביל המסומן ושם צולם הסרטון ע"י הנאשם או מי מטעמו.

עולה מהעובדות, כי השלולית השניה נמצאת קרוב יותר לכביש ובגין עקיפתה לא ניתן לנאשם דוח, שכן גם הפקח יותם אוד, שבא לסייע לפקח ינר בן אריה, עקף אותה מחוץ לשביל המסומן (כעולה מדו"ח הפעולה שרשם) על גבי הקוליסים שיצרו משתתפי הסיור בדרכם החוצה מהשטח.

במענה מיום 13.5.19 כפר הנאשם בעובדה שנסע מחוץ לשביל המסומן, שכן לטענתו הנ"צ שצוין ע"י הפקח נמצא על השביל המסומן ומכאן שנסע במקום מותר. אולם, מדובר בגרסה לא הגיונית, שהרי אם השלוליות נמצאות על גבי השביל המסומן, אזי כל מעקף של השלוליות מהווה ירידה מן השביל המסומן, לצורך עקיפתן.

לא התעוררה מחלוקת בנוגע לתע"צ שהוגשה (ת/3) ובה צוין בנ.צ. מקום ביצוע העבירה ומכאן שישנה הסכמה בנוגע למקום ביצוע העבירה.

בנוגע לירידה מהשביל המסומן, ע"ת 2 העיד כי הבחין בכלי הרכב הנוסעים מחוץ לשביל המסומן ולכן רשם עדות פתוחה (ת/1), צילם את כלי הרכב ושלח את התמונה (ת/2) לע"ת 1, הפקח יניר בן אריה.

ע"ת 4 משלים בעדותו את העדות של ע"ת 2 והוא זה שביקש ממנו לצלם ולהעביר ליניר.

עולה מת/4 שהנאשם בעצמו מודה שהיו שתי שלוליות על השביל המסומן וכי בוצעו שני מעקפים; בעמ' 3 להודעתו הנאשם טוען כי לא ניתן היה לעבור את השלולית השניה בנסיעה מבלי להיתקע בה, דבר שמקבל חיזוק בהמשך ע"י הפקח יותם אוד, שגם הוא נוסע ליד השלולית השניה, מחוץ לשביל המסומן וכתוצאה מכך הנאשם לא הואשם בגין נסיעה מחוץ לשביל בקטע דרך זה.

הנאשם הודה בחקירתו (עמ' 3 ש' 28), כי היו שתי שלוליות בשביל המסומן ולצידן שני מעקפים מסודרים. בכך הנאשם הודה למעשה, כי עקף את השלוליות מחוץ לשביל המסומן. כמו כן, הנאשם הודה כי השלולית השניה היא זו שצולמה.

המפה ת/19 מסבירה היטב את ההבדל בין שני המקומות.

ע"ת 5 החוקר צברי העיד כי הסרטון שפורסם בפייסבוק מתייחס למקום שבגיניו הנאשם לא הואשם וגם לא נחקר לגביו. העד מסר שהמרחק האווירי בין שתי הנקודות הוא 480 מטר וניתן לראות את הדבר גם בת/8.

ע"ת 1 רשם בת/10, כי הפקח יותם אוד סטה מהשביל המסומן ונסע בקוליס שהם עשו.

בת/12 ניתן לראות כי בשל הסטיה מהשביל המסומן נפגעה צמחיה.

בת/13 עולה מהתמונות שהיו כלי רכב שירדו מהשביל המסומן ולאחר מכן חזרו לדרך שהיא השביל שבו היו צריכים לנסוע.

ע"ת 1 העיד (עמ' 24 החל מש' 16), כי בסרטון שצילם ניתן לראות אותו מתקדם ברגל לכיוון השיירה ורואים כלי רכב שחוזר לשביל המסומן ושני כלי רכב שהיו מחוץ לשביל חוזרים אליו.

בת/14 א. בוצע שחזור של הפקחים בסרטון וניתן לראות כי לא היה טעם של ממש בביצוע העקיפה וניתן היה לעבור בשלולית מבלי לשקוע בה.

ע"ת 1 מסר בעדותו כי ראה את יותם נוסע בנקודה אחרת ולא בנקודה המדוברת והדגיש כי מדובר בשתי שלוליות שונות (עמ' 25 ש' 9-4).

ע"ת 1 שלל את האפשרות כי תוואי השטח יכול להשתנות בשל שינויי מזג אוויר (עמ' 28 ש' 2-1).

עדותו של ע"ת 3 (יותם אוד) הוגשה ת/16 והוא מסביר כי ראה את יניר עומד עם חבורה של גברים וחשש

לתקיפתו של יניר ולכן החליט לנסוע על הקוליסים שיצרו הנהגים. כלומר, גם מעדותו של יותם עולה, כי המקום בו עמד יניר עם הנאשם הוא השלולית השניה ולא הראשונה ובגין סטיה זאת מהשביל לא הוגש כנגד הנאשם כתב אישום.

גרסתו של הנאשם פתלתלה ומתארת סיפור עובדתי המערבב שתי סיטואציות מתמשכות (המתייחסות לעקיפת שתי שלוליות שונות).

הנאשם הודה בעצמו בת/4, כי התגלו שתי שלוליות ענק וכי את הראשונה ניסו לחצות, שקעו וחילצו ואז המשתתפות שהיו עימו הראו לו את המעקף הצמוד לשביל ואז עקפו את השלולית הראשונה ולאחר מכן, בשביל עוקף נוסף, עקפו גם את השלולית השניה.

הנאשם סתר את עצמו, כאשר בהודעתו ת/4 אמר שהיו שני מעקפים מסודרים שגם הפקחים נוסעים ומשתמשים בהם ובחקירתו בבית המשפט מסר כי נעשה מעקף אחד ארוך על פני שתי השלוליות.

על כן נטען כי יש לדחות את טענות הנאשם ולהרשיעו.

12. **הנאשם** טען בסיכומיו, כי לא הוכח שביצע את העבירה ולא הוצגו ראיות המתעדות אותו מחוץ לשביל המסומן ולכן ביקש לזכותו מכל אשמה ולחייב את המדינה בהוצאות ופיצוי על עוגמת הנפש; נטען כי הפגיעה במוניטין המקצועי שלו אל מול המטיילות שהוביל בטיול; על ששת הדיונים בבית המשפט; על החקירה שבוצעה כלפיו ובעיקר על חוסר הסיוע וההפרעה בשטח של הפקח שראה שיירה שוקעת על שביל, שהוא עצמו אחראי עליו ושהיה עליו לנתב את המטיילים למקום מבטחים.

הנאשם טען כי בבעלותו חברה בע"מ המתמחה בין השאר בהדרכת והובלת טיולי ג'יפים ברחבי הארץ ובח"ל. במסגרת המסלולים בהם מובילה החברה בראשותו, מקפידה החברה לנסוע אך ורק במסלולים המסומנים, המותרים לנסיעה במסגרת שמורה.

הנאשם טוען כי בעקיפת השלולית לא היה משום סטיה מהסימון שבילים האדום.

נקודת הציון המדויקת שהציגה המאשימה מראה בצורה חד משמעית ובדיוק של 1 מטר, כי הנאשם נסע ממש במרכז של השביל המסומן האדום די בכך כדי להקים ספק סביר.

כאשר הנאשם הגיע עם המטיילות לשלולית הראשונה, לא העריך נכון את עומקה וניסה לחצותה, אך נתקע עם רכבו, כפי שהראה בתמונות שהוצגו בבית המשפט.

לאחר שחולץ, עקף את השלולית מהצד, על השביל הקיים לצידה.

בהמשך לשלולית הראשונה, נקוותה שלולית נוספת, שאותה השכיל הנאשם שלא לחצות אלא עקף אותה במקום שהוא ברוחב השביל המסומן.

הנאשם הבחין בפקח שצילם את השקיעה בשלולית ואת שני המעקפים.

כל האירוע, המתייחס לעקיפת שתי השלוליות, תועד ע"י הפקח יניר בן אריה, אשר לא חשב לרגע להתריע בפני הנאשם שלא יסטה מהשביל ולמעשה, ארב לנאשם כדי לראותו מבצע עבירה ולאחר מספר דקות הגיע פקח נוסף שעבר ברכבו על אותו המעקף, של שתי השלוליות, בו נסע הנאשם.

המאשימה נמנעה מלהציג לנאשם את מקום ביצוע העבירה בעת החקירה וכשנקודת הציון הוצגה בפני הנאשם, התברר כי היא במרכז השביל המסומן ולכן היה על המאשימה לחזור בה מכתב האישום לפחות בתום פרשת התביעה.

היה ברור לחוקר צברי כי גם הפקח יותם נסע על השביל המדובר וכי סימני דריסת הצמחים הם של גלגלי הטנדר של הרשות ולכן לא היה כל צורך בהגשת כתב האישום.

המאשימה מודה בסיכומיה, כי הפקח מטעמה (יותם אוד) עבר עבירה.

הגשת כתב האישום וההחלטה על המשך ההליכים כנגד הנאשם היו החלטות עקרוניות של המאשימה, כדי ללמד את הנאשם לקח, אך "אלוהים אוהב אותו" ולכן זימן את הפקח יניר שסימן נ.צ. במרכז השביל המסומן ואת הפקח יותם, שנסע על אותו המעקף.

במהלך החקירות הנגדיות של עדי התביעה, התברר כי הפקחים אינם יודעים מהו נ.צ; אינם יודעים לסמן נ.צ. על מפה והם שקרנים שכל מטרתם לכסות על רשלנותם באי חסימת השביל המוצף; באי-הפניה למעקף; בנסיעתו של הפקח יותם על המעקף; בצילומים לא ברורים מטווח של מאות מטרים.

לא ברור למה מצפה המאשימה במקרה בו נתקל אזרח בשלולית ענקית לא עבירה. האם מצפה המאשימה שכלל הרכבים בשיירה ימשיכו אחרי הרכב הראשון וייתקעו אחריו גם הם בבוא?

הנאשם חזר וטען לכל אורך ההליך, כי שתי השלוליות היו ברצף וכי מדובר באותו מעקף, הממוקם על השביל המסומן בהתאם לנ.צ. שמסרה המאשימה.

השביל בנחל הינו דינאמי וזו וזו הסיבה שהשביל אינו מסומן בקטע המדובר.

הפקח יותם עקף את שתי השלוליות ולכן רכבו נותר נקי.

טענות המאשימה בעניין הירידה מהשביל הינן חסרות ערך, שכן הנאשם, השיירה שאחריו וגם הפקח יותם נסעו על השביל המסומן.

נטען, כי הנאשם לא פגע בטבע ולא הוכח כי הוא זה שדרס את הצמחים, אלא שעל פי סימני הצמיגים הצמחים נפגעו ע"י צמיגים רחבים של טנדר.

דין והכרעה

13. לאחר בחינת מכלול הראיות וטענות הצדדים מתחייבת המסקנה, כי נותר ספק סביר באשמתו של הנאשם ויש לזכותו מהמיוחס לו בכתב האישום, ולו מחמת הספק.

להלן נימוקיי:

14. כאמור, לשיטת המאשימה לא מיוחסת לנאשם עבירה בגין מה שכונה מעקף ה"שלולית השניה".

לגבי ה"שלולית הראשונה", הצילומים שב-ת/6 תומכים היטב בטענת הנאשם, כי שקע בשלולית ובוצע חילוץ שלאחריו בוצע מעקף של השלולית על ידי כל השיירה.

גם על פי תזת המאשימה הצילום ת/2 מתייחס לשלולית הראשונה - מקום ביצוע העבירה - מקום בו נטען, ולא נשלל, כי בוצעה השקיעה בשלולית. יצוין, כי במידה מסויימת הדבר אף נתמך בראיות המאשימה שכן הפקח יניר העיד שלא ראה שקיעה או חילוץ משקביעה, קרי, הדבר התרחש במקום שתועד קודם לכן על ידי העד ויקליץ, במקום השלולית הראשונה.

כלומר, עולה מהראיות, או לפחות עולה מהראיות האפשרות הסבירה לכך, שהתיעוד בת/2 הינו מעקף שבוצע לאחר שכלי הרכב המוביל שבו נהג הנאשם שקע בשלולית ונתקע. לאחר חילוץ רכבו המוביל של הנאשם, בוצע מעקף של השלולית על ידי כלל השיירה.

הסירטון שבת/14 המתעד "שיחזור" שביצעו הפקחים מתייחס לשלולית השניה, שעל פי הדו"ח של הפקח אוד הוא גם עבר אותה מספר פעמים באותו היום בנסיעה איטית. משכך, לא ברורה כלל הרלוונטיות של סירטון זה ליריעת המחלוקת.

15. בנוסף, לא נסתרה טענת הנאשם כי בצילום ת/2 רואים בבירור סימני צמיגים על גבי המעקף, לפני כלי הרכב המוביל. לעניין ההשערה שהועלתה בחקירה הנגדית כי המכונית הראשונה בת/2 אינה הרכב המוביל אלא קיים כלי רכב אחד נוסף שנסע לפניו, השערה זו הועלתה בחקירה הנגדית ולא בוססה בראיות מעבר לכל ספק סביר ומכל מקום, הסימנים הנראים בבירור בת/2 אינם של כלי רכב בודד!

16. לא הוכח, כי התמונות ת/17 בגין יוחסה לנאשם פגיעה בצמחיה, צולמו במקום המעקף הראשון - השלולית המזרחית - שהוא המקום המיוחס לנאשם על פי שיטת המאשימה. אם מדובר בצמחיה שצולמה במקום המעקף השני, הרי שלא נשללה כלל טענת הנאשם כי דווקא הנאשם או השיירה שהוביל גרמו לפגיעה בצמחיה ולא, למשל, הפקח יותם אוד או טנדר ה"מיצובישי" שנכתב בדו"ח הפקח יניר שפרץ את השביל תוך רמיסת צמחיה.

לעניין זה, טענת הנאשם כי רוחב הצמיג הנראה בצילומים איננו תואם את סוג כלי הרכב שבו נסעו, להם צמיג צר, לא זכתה להתייחסות בראיות המאשימה או בסיכומיה.

לאור זאת נראה, כי ביחס לעבירה שעניינה פגיעה בצמחיה לא הוכח ביצוע העבירה בנוגע לנאשם אפילו לא

לכאורה ומוטב היה, שהמאשימה תחזור בה מייחוס סעיף זה לנאשם לכל המאוחר בתום פרשת התביעה.

17. אכן, כדברי המאשימה בסיכומיה, במהלך עדותו הנאשם הנאשם מסר, כי לא מדובר בשתי שלוליות אלא בשלולית אחת ארוכה ועמד על כך שמדובר במעקף אחד ולא בשניים.

עדות זו של הנאשם עומדת בסתירה להודעתו במשטרה ת/4 שאותה יש להעדיף בבירור על פני עדותו בפניי בסוגיה זו בפני. למעשה גם בסיכומיו הנאשם מאשר שמדובר בשתי שלוליות ומתייחס לכל אחת מהן בנפרד. כפי שהפנה ב"כ המאשימה הדברים נתמכים גם בצילומים כפי שהוצגו לנאשם בחקירה הנגדית.

עדות זו של הנאשם והאופן בו הוצגו הדברים על ידו בשלב הבאת הראיות גרמו לסרבול ולהימשכות ההליך וזרעו בלבול גם אצל בית המשפט עד לשלב כתיבת הכרעת הדין ובחינת הדברים במדויק.

עם זאת, אין בכך כדי להועיל למאשימה בהוכחת מעשה העבירה:

על פי עדות הפקח יניר, נקודת הציון שנמדדה באמצעות GPS במכשיר הטלפון שלו נלקחה ממקום ביצוע העבירה כפי שהתרחש לנגד עיניו - קרי - בעת המעקף של השלולית השניה. כאמור, העד עמד על כך שלא הבחין בפעולות החילוץ ולטענתו ביצע הליכה ברגל לכיוון השיירה בעת שהבחין בה על גבי המעקף וחוזרת לשביל המסומן לקראתו (לקראת סוף המסלול ובסמוך לחניון הלילה). הפקח יניר ראה בעיניו ירידה אחת מהשביל ולא שתיים. קרי, את הירידה הראשונה מהשביל לדבריו לא ראה (וכאמור הוא גם טען בעדותו בבית המשפט שלא ראה שקיעה בבוקר וחילוץ מהבוץ, דבר שהוכח שאכן התרחש).

משכך, נקודת הציון המיוחסת לנאשם איננה מתייחסת כלל למקום המעקף המיוחס לנאשם בכתב האישום על פי הצהרת המאשימה, אלא לאותו מקטע שבו גם הפקח יותם אוד נסע (וכפי שהובהר במסמכים שהוגשו הקשורים לפקח אוד - ת/17 ו- ת/18).

משכך, אין מנוס מהמסקנה, כי צודק הנאשם בטיעונו, שמקום ביצוע העבירה בשלולית הראשונה המיוחסת לנאשם לא הוכח כלל וטענות המאשימה לגבי ת/3 אינן רלוונטיות.

לא בכדי נפלה טעות בעניין זה בסיכומי המאשימה בעמוד הראשון סעיף ג' כאילו הדו"ח ניתן לנאשם בגין "מקום המפגש הראשון בינו לבין הפקח יניר". גם על פי עדות הפקח יניר הוא פגש את הנאשם במקום של השלולית השניה ולא בשלולית הראשונה, מקום השלולית הראשונה תועד ע"י העד ויקליץ בעקבות פנייתו של העד חמאמדה לגביו אין נקודת ציון.

בנסיבות אלה, על אף שנראה שהנאשם סרב לא לצורך את בירור ההליך בכך שטשטש את העובדה המוסכמת לגבי שתי זירות, אין בכך בסופו של דבר כדי להוביל להרשעתו אלא רק להביע מורת רוח מתרומתו

של הנאשם עצמו להתמשכות ההליך ולבלבול שנוצר.

18. בכל הנוגע לסטייה מהשביל בשלולית הראשונה, אין בפניי נקודת ציון מדויקת ונפלה מחלוקת בין הצדדים, כמו גם אי התאמה מסויימת בין ראיות המאשימה השונות. הראיה היחידה הקיימת ביחס לטענה כי היתה סטייה מהשביל המסומן בנקודת השלולית הראשונה היא עדותו של העד חמאמדה והצילום ת/2 שצילם העד ויקליץ.

אין די בכך וזאת ממספר נימוקים:

האחד, עניינו סימני הצמיגים הברורים הנראים בת/2 כפי שהוסבר לעיל המלמדים, כי הנאשם הוביל את השיירה בשביל קיים, שנסעו בו כלי רכב לפניו, ולא פרץ דרך חדשה בשטח. עובדה זו פועלת לזכות הנאשם שטען כי מדובר בנסיעה בתוואי ולא מחוץ לתוואי.

השניה, על פי הצילום ת/2 מדובר במעקף שנעשה בצמידות לתוואי הנחל ולא במרחק רב ממנו. טענת הנאשם כי מדובר במעקף קיים בשל שלולית טובענית (שאף שקע בה) ושנועד לעקוף את השלולית לא נסתרה ויש להניח אותה לזכות הנאשם.

השלישית, לאור הצמידות הנראית בת/2 לתוואי הנחל, ולאור צילומי האוויר שהציגה המאשימה בעצמה, נחוץ מיקום מדויק של נקודת הסטייה הנטענת על גבי המפה על מנת לשלול את טענת הנאשם שנסע בתוך השביל המסומן ולא סטה ממנו. בצילומים שהציגה המאשימה עצמה נראה כי השביל המסומן איננו מצוי בכל אורכו בתוך תוואי הנחל. בעניין זה אין די בהשערות (גם לא ההשערות שהפעיל החוקר צברי כפי שהעיד) אלא נחוצות ראיות ברורות והוכחות. בית המשפט לא יסיק מסקנות מסתברות ואין די במאזן הסתברויות. המדובר במשפט פלילי, על כל המשתמע מכך.

19. לאור האמור לעיל, לא נחוצה הכרעה בשאלת ההבדלים שבין מדידת הנאשם של נקודת הציון ובין ת/3 וסימוני העדים בכתב יד על גבי המפות (שאינם מבוססים על מדידה); אף לא נחוצה הכרעה בשאלה האם במקום המדובר השביל "זז" או משתנה כתוצאה ממזג האוויר, שטפונות או שלוליות - עניינים שנדונו באריכות ולא בוססו כהלכה על ידי אף אחד מהצדדים.

עם זאת, לאחר עיון מדוקדק במכלול הראיות (שדרש תשומות העולות בהרבה על הנדרש בהינתן ההליך בו עסקינן) נראה, כי טענת הפקח יניר שמקום המדידה הנכון בנ/1 הוא מקום הספרה "001" ולא מקום הסמן (הריבוע האדום) - קרי מחוץ לשביל ולא בתוך השביל - מעוררת תמיהה (שאז מה תפקידו של הריבוע?) וגם נסתרה על ידי העד חמאמדה בחקירתו הנגדית (שעל עדותו ומומחיותו מסתמכת המאשימה בנוגע לשלולית הראשונה); עיון בת/8 לעומת ת/12 - שניהם צילומי אוויר - מעורר לכל הפחות ספק כי עדות הנאשם ששני הצילומים מראים שינוי בתוואי וזאת בעין בלתי מומחית הנדרשת להכריע במסמכים השונים שאותה בחרה המאשימה להציג, מבלי להסביר את ההבדל ביניהם.

כך גם בנוגע לפערים שעלו בין העדויות והראיות לגבי המרחק בין שתי השלוליות: ת/8 שהוגש באמצעות החוקר צברי מתייחס ל- 478 מטר בקו אווירי. בעניין זה יוער כי המקום שבו סימן העד צברי כמקום "עבירה" קרי השלולית הראשונה, לא ברור על מה הסתמך שכן אין נ"צ של אותה נקודה וב-ת/19 שסומן ע"י הפקח יותם אוד מסומנת לכאורה נקודה שונה במיקום שלה הנראית קרובה יותר ובאופן המותאם יותר לעדות הנאשם דווקא, כי מדובר במרחק של עשרות מטרים בלבד בין שתי הנקודות.

לסיכום עניין זה, כאמור, אכן מהצילומים מהזירה שהוצגו לנאשם בחקירה הנגדית נראה, כי לא מדובר במעקף אחד ארוך אלא מדובר בשני מעקפים ובעניין זה כאמור הנאשם חטא בעדותו בבית המשפט אך בסופו של דבר אין בכך להועיל למאשימה:

לולא אותו אירוע שהתרחש לנגד עיני הנאשם והפקח ינר, שבו הפקח אוד ביצע לנגד עיניהם את עבירה המיוחסת לנאשם, ניתן היה לזקוף לחובת הנאשם את הפערים בגרסאותיו. אך משהבהירה המאשימה, כי בשל התנהגות הפקח אוד לא מיוחסת לנאשם הסטייה מהשביל באותה נקודה, אלא בשלולית הראשונה בלבד, עובדה זו הפכה לבלתי רלוונטית.

20. בעניין זה המסמך ת/18 שהוגש מפי העד אוד תומך בגרסת הנאשם. העד מאשר שם, שעקף את השלולית לגביה הוגש נגד הנאשם כתב אישום. עדות הנאשם, כי לאור נתיב נסיעת הפקח אוד הוא ביצע את אותו מעקף בשתי השלוליות (ולעניין זה הפנה גם לסרטון שבו רכבו לא נראה מכוסה בבז, כפי שהיה מתבקש לו חצה את השלולית הראשונה בתוך השלולית), לא נסתרה איפוא ויש להניח לזכות הנאשם כי הפקח אוד ביצע בדיוק את אותה עבירה המיוחסת גם לו.

מכל מקום, על פי שיטת המאשימה עצמה, אם במקרה זה התנהגות נציג הרשות הצדיקה שלא לייחס לנאשם עבירה בשלולית השניה (ובעניין זה אף ייתכן שהיתה מתקבלת טענה מקדמית), אותו היגיון מחייב גם שלא לייחס לו את השלולית הראשונה משחל ספק שמא הפקח אוד עקף גם אותה באותו האופן. דין זהה צריך לחול גם לגבי השלולית הראשונה.

סוף דבר

21. נוכח כל האמור לעיל, יש לזכות את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום ונראה, כי הדבר מתחייב גם לשיטת ראיות המאשימה.

22. אשר לעתירת הנאשם לפסיקת הוצאות לזכותו, לא מצאתי לנכון לעשות כן במקרה זה: כפי שפורט לעיל, התנהלותו הדינית של הנאשם במקרה זה תרמה אף היא לסירבול ההליך ולהימשכותו ולקושי בבירור יריעת המחלוקת האמיתית והכרעה בה. אמנם, בעניין זה חלה על המאשימה חובה מוגברת בפרט כשמדובר בנאשם בלתי מיוצג (הגם שהצהיר שהינו עורך דין) ואולם פסיקת הוצאות בהליך הפלילי נעשית, כידוע במשורה ועל פי קריטריונים ברורים ונוקשים שאינם מתקיימים במקרה זה.

23. המזכירות תמציא את הכרעת הדין לצדדים.

24. תיק מוצגים יוחזר למאשימה באמצעות מזכירות בית המשפט באשקלון.

ניתנה היום, ג' כסלו תשפ"א, 19 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.